

Lelki szépséged látható?

Előfohász: Áldjátok Istent a gyülekezetekben, az Urat, akik Izráeltől származtok! Félelmes vagy, Isten, szentélyedben! Izráel Istene ad hatalmat és erőt a népnek. Legyen áldott az Isten! (Zsolt 68,27.36) Ámen.

Gyülekező ének: 331: 1-3: „A nagy király jön: Hozsánna! Hozsánna!”

Fenálló ének: 332: 1: „Jézusom, imádjuk szent nevedet...”

Fő ének: 24: 1-5: „Az Úr, bír ez egész földdel...”

Köszöntés: „Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán.” Ámen. (Zak 9, 9)

Lekció: Lukács evangéliuma 19, 28-40

²⁸Miután ezeket elmondta, tovább haladt Jeruzsálem felé. ²⁹Amikor közel ért Betfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik: ³⁰„Menjetek a szemben fekvő faluba, és amikor beértek, találtok egy megkötött számarcsikót, amelyen még nem ült ember: oldjátok el, és vezessétek ide. ³¹Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért oldjátok el? - mondjátok ezt: Az Úrnak van szüksége rá.” ³²Ekkor a küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik. ³³Miközben eloldották a számarcsikót, gazdái ezt kérdezték tőlük: „Miért oldjátok el a számarcsikót?” ³⁴Ők így feleltek: „Mert az Úrnak van szüksége rá.” ³⁵Azután elvezették azt Jézushoz, felsőruhájukat ráterítették a számarcsikóra, és felültették rá Jézust. ³⁶Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat. ³⁷Mikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, ³⁸és ezt kiáltották: „Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békeség, és dicsőség a magasságban!” ³⁹A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!” ⁴⁰De ő így válaszolt: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.”

Előima: Áldott és szentséges Mesterünk, drága Megváltónk!

Köszönjük, hogy a mi hódolatunk is felszállhat Hozzád, Aki ott ülsz az Atya jobbán. Pozsony virágvasárnapi tömege is kérve kéri a menny áldását, a Lélek kiadását, azt a segítséget, amit ember nem adhat. Istenünk megvalljuk Neked, hogy olyanok vagyunk, mint Jeruzsálem népe, aki képes meghódolni Előtted hatalmas nagy Felső, de a fellángolás és a buzgóság hamar elszáll. Bocsásd meg, hogy szereteted nem ér utol bennünket, bocsásd meg, hogy számarcsikón való

bevonulásod ma sem az alázatot és szelídséget munkálja bennünk. Szerető Főpásztorunk és Megszentelőnk, könyörgünk, légy áldott orvosa közösségünknek ezen a mai alkalmon is. Vonulj be a mi közösségi és egyéni életünkbe. Kapuinkat megnyitjuk Előtted, befogadunk Téged, de kérünk, munkálkodj, hogy meg is maradj bennünk és mellettünk, mert izgága és nyughatatlan lelkünk kivet Téged is, és más után fut. Könyörülj rajtunk és cselekedd, hogy a mi felsőruháink, pálmaágaink ne bennünket fényezzenek, hanem Téged dicsőítsenek. Krisztusunk, vonulj be ma is Pozsony díszes tereire és szegényes viskóiba azzal az alázattal, amivel Jeruzsálembé vonultál. Hallgass meg minket és cselekedd, hogy életünk Igéd által valóban változzon. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 330:7-8: „Mi is azért királyunknak...”

Textus: Zsoltárok könyve 45, 12

„Szépségedet a király kívánja, mert ő a te urad, borulj le előtte!”

**Az Úr Jézus Krisztus Jeruzsálembé való bevonulását ünneplő keresztyén
gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Milyen hamar felismerjük testi szépséghibáinkat. Hamar rádöbbenünk súlyfeleslegünkre vagy épp erős csontozatunkra. Egy pattanás, egy szemölcs, egy kinövés, egy árpaszem azonnal szemet szúr. Rögtön orvoshoz fordulunk a mihamarabbi eltávolításuk végett. Időben intézkedünk ez ügyben. Sőt, mindenféle otthoni, házi készítésű praktikát is bevetünk, csakhogy üdék, frissek és fiatalosak maradjunk. A felolvasott igerész a király kívánságáról szól. Jeruzsálemet, amely a dávidi királyság fővárosa volt, minden király, minden utód pompában, valódi szépségben tudta csak elképzelni. Jeruzsálemből csak szuperlatívuszokban beszéltek. Nem volt olyan júdeai király, aki ne csodálta volna meg Jeruzsálem szépségét. Sok mindent el lehetett róla mondani, de nem a gyalázat és a szégyenfolt jellemezte, hanem a dávidi királyság minden vonását magán hordozta. Más izraeli városnak nem volt hozzáfogható dicsősége és tisztessége. Minden szinte szépséghiba nélkül valósult meg benne: a magasztos áldozat, a dicsőséges ítélethirdetés és a békés szövetségkötés is. Jézus is ezért a lelki szépségért esdekelt látva rútságának mindennapjait: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!” (Lk 19,42) Jézus előtt is ebben a

pompában tetszelgett Jeruzsálem, de sajnós a szabadjára engedett gyepelő, a sok dicséretmondás elvakulttá tette „a szerelmes választottat.” Olyan hely lett Izráel történetében, ahol nemcsak a kegyelem, hanem az ítélet is bekövetkezett. Első üzenete Isten igéjének a Lélek által éppen ez, drága testvérem. Szépségem és szépséghibám. Mi a szépséghibája a virágvasárnapi tömegnek? Mi a mi szépséghibánk, drága pozsonyi testvérek? Az, ami Jeruzsálemé is volt? Jézus alázatos bevonulása a mi váradalmainkat sem tölti be. Az Ő országa nem e világból való. (ld. Jn 18, 36a) Az Ő lelkülete nem a hatalom és nem a dicsőség. Ő tudja, hogy Kié az ország, Kié a hatalom, és Kié a dicsőség mindörökké. (Mt 6,13) Így tanított bennünket is imádkozni. Ő tudja, hogy mi az Atya akarata. Ő tudja, hogy az Úr engedelmességet kíván, nem áldozatot. Ő tudja, hogy az Atya látni akarja gyermekei megtérését, de nem a megalkuvás árán, nem az emberi pompa és dicsőség útján, hanem kegyelemből hit által. Ő tudja, hogy az istenismeret kevés, okos istentiszteletté (Róm 12,12) kell formálódni minden hívő testnek, mert a szépség és a jóság az Ószövetségben összetartozik. A mi életünkre a teremtő Úr kimondja: „És látta Isten, hogy ez jó.”(IMóz 1,18) Jeruzsálemmel kapcsolatban az ellenkezőjét látta, de vajon mit lát Pozsonnyal kapcsolatban? Jézus ma is, mint királyok Királya és uraknak Ura a szépségedet kívánja, drága pozsonyi testvérem. Ma is a te szépségedben akar gyönyörködni. Nem kérkedő magatartást, nem megalázó állapotot szemléltet, hanem alázatos és engedelmes szívet vár, sőt kínál saját bevonulásával. Jézusnak rád és rám van igazán szüksége. Szüksége van ma is olyan szolgálatkész, szelíd lelkületű szolgálókra, akik úgy tekintenek életükre, mint akikért Krisztus meghalt. Az Úrnak van szüksége Rád és Rám. Milyen nagy dolog ezt virágvasárnap tudatosítani. Virágvasárnap a királyok Királyának az óhaja, kell, hogy teljesüljön. Olyan szépséget akar látni életedben, amely meghódol Megváltója előtt. Olyan szépséget, amelyet tapasztalt a pogány asszony életében, aki hajlandó volt a morzsákkal is megelégedni ura asztaláról. (Mt 15, 21-28) Olyan szépséget, amelyet tapasztalt Zákeus életében, aki vagyona

felét visszaadta mindazoknak, akiket megkárosított, sőt négyszeres kárpótlást is hajlandó volt fizetni kizsákmányoló életvitele miatt. (Lk 19, 1-10) Olyan szépséget, amelyet a kapernaumi százados mutatott, aki hitt a kimondott jézusi szónak. (Mt 8, 5-13) Én nem tudom, hogy milyen a te szépséged, illetve mi a te szépséghibád, én nem tudom, hogy neked milyen fajta dicsőségről, hatalomról kell lemondanod, de azt tudom, hogy ha Istennek tetsző szolgálatot akarsz végezni, Jézus boldogító igáját és könnyű terhét kell magadra venni. (Mt 11,30) Jézus Király, és minden jeruzsálemitől szelídséget vár. Jézus nem várja el a külsőségek megélését, Jézusnak nem kell a te pompád és az én dicsőségem, Jézusnak nem kell a te felsőruhád, sőt nem kellene az én pálmaágaim sem. Tudja, hogy milyen az ember, ezért nem is bízta magát soha az emberre, mert tudja, hogy mi lakik az emberben. (ld. Jn 2,24-25) Egyet kíván. Olyan hálát, amelyben a te egyéni szépséged bontakozik ki. Amelyből Ő valóban azt látja, hogy Uradnak, Királyodnak, Istenednek vallod a bevonuló Messiást. Szépséged ma is a te engedelmisséged. Az tudja igazán átélni a virágvasárnapi bevonulást, aki Jézusra tekint, mert a Király megy előtte. Ha látja Őt, ha hallja az ő hangját, ha tapasztalja hathatós segítségét, akkor él igazán. Jézus nélkül semmit sem ér a te és az én ünneplésem. Ha Krisztus hiányzik, minden ünnep elveszti értelmét, nem lesz életképes. Vonulhat Ő, ha mi igazán nem vesszük észre, hogy ki megy előttünk és hová tart Átala az életünk. Vonulhat Ő, ha én nem köszöntöm Őt teljes szívemmel, teljes lelkemmel, teljes erőmmel, teljes elmémmel elfogadva Őt életem, szolgálatom mindenének: „Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!” (Lk 19,38) Valódi szépsége az én életemnek akkor lesz, ha az emberi indulat helyett krisztusi alázatot építünk be egyedül az Ő segítségével. Akkor fogok Krisztusra nézni, ha Ő már egyszer úgy rám tekintett, ahogy Áprily Lajos írja: „Ó, Jézus, szólj, s a szívhez a szó szelíden ér: Így bánj velem? - teérted hullt testemből a vér!” (457. dicséret 3. verse) Nagy kérdés, életünk, sőt örök életünk múlik rajta: Hogyan bánunk Jézussal

virágvasárnap, nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat, húsvét ünnepén? Hódolatunk színlelt, másokat elkápráztató hódolat vagy valódi, megbizonyító, igazi leborulás: „Én Istenem, én Istenem!” A farizeusok a valódi leborulás helyett a szemrehányást választották: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!” (Lk 19,39) A farizeusok a valódi meghajlás helyett a kioktató hangnemet választották. A szépség helyett a rútság álruhájába búrkolóztak. Vajon a te szépséged megmutatkozik ezen az ünnepen vagy rejtve marad igazi arcod Krisztus előtt? Akár rejtve marad, akár megmutatkozik, tudd, hogy „Jézus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8) Tudd, hogy neki van hatalma, mindent helyesen elvégezni a te életedben és az én életemben is. Tud, hogy ő mindent elkészít. Istennél a te életed és az én életem egy nyitott könyv, Ő írja annak lapjait nélküled / nélkülem vagy veled / velem. Ezen az ünnepen vajon mit ír a mi életünk könyvébe? Valódi szépségünket tünteti fel, amelynek végcélja a hódolás és imádat vagy tőlünk is csak a rendre utasító, skandáló bekiabálást hallja? Hogyan szól a mi könyörgésünk? Milyen a mi mai hozsannánk? Milyen a mi mai Krisztus-hívásunk? Könyörögsz Hozzá, leborulsz Előtte, meghódol Előtte lelked? Hogyan vonul be Krisztus oda, ahol nagy hiányt, nagy úrt, nagy nyomorúságot és nagy sötétséget érzel? Hogyan érkezik a te belső Jeruzsálemedbe Krisztus? Drága testvérem az Úr Jézus Krisztusban! Ráday Pállal együtt, jöjj ki a világosságra és tekints Krisztusra, aki így vallott élete legteljesebb Úrnapjáról: „Imádlak téged, Urát kezdetemnek, Urát végemnek s egész életemnek, Fő szerző okát a természetnek, halálnak Urát és kegyelemnek. Imádlak téged, egyedül Uramat, Nem vetem másban én bizodalmamat; Mikor imádlak, halld meg én szómat, Írd be könyvedbe hódolásomat.” (251. dicséret 7-8. verse) Ez a keresztyén ember igazi szépsége, hogy felismeri Kinek jár ki mindaz, ami egyedül Jézust illeti. A pozsonyi templom felirata: „SOLI DEO GLORIA” vésődjék szívünk hústáblájára, hogy méltóképpen tudjuk ünnepelni Jézus legnagyobb bevonulását, az Ő áldott megérkezését a mi személyes életünkbe. A mi legnagyobb ünnepünk

a vasárnap – írja Kiskátéjában Varga Imre, püspök. Számodra valóban ünnep ez a virágvasárnap, lelki meghódolásod ünnepe, Krisztus-várásod legteljesebb bizonyítéka, drága pozsonyi hittestvérem? Ne feledd egyedül Neki van hatalma rútból széppé és gazból igazzá formálni. Ámen.

Utóima:

Imádkozzunk azért, hogy Jézus szabadítson meg bennünket a bűnöktől, a szolgaságból és a gonosz lelki zsarnokságtól, hadd legyen a lelkünk szépsége Előtte nyilvánvaló, és ne dicsekedjünk mással, csak az Úrral a mi életünkben.

Fohászkodjuk az igazi Jézus előtti meghódolásért. Legyen a lelkünk olyan szép, amennyire csak Hozzá ragaszkodunk, aki életünk Őrzője és lelkünk Megváltója.

Tekintsük át önvizsgálatot tartva, hogy csak Ő általa van menetelünk az Atyához, ezért vessük le a bűnt, és járjunk a világosságban, amit Ő alázatával mutatott meg.

Ismerjük fel, hogy a szív igazi állapota a Jézussal való élés első kiindulópontja.

Hitünk frissessége egyedül attól függ, kit látunk Jézusban és az ő megváltó munkája, hogyan hat ránk.

Imádkozzunk a családok lelkeségéért, a betegek gyógyulásáért, adjunk hálát gyülekezeti tagunk felgyógyulásáért, aki már csak otthoni kezelésre szorul.

Bíztassuk a gyengéket és karoljuk fel áldozatunkkal azokat, akik a legközelebb élnek / állnak hozzánk, hogy tudjuk Jézus hitben járó gyermekeinek mikor és hol van szüksége ránk. Jézus felé megnyilvánuló engedelmisségünk jelenjen meg.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb, hogy adakozásod titokban történjék; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.” (Mt 6: 3-4)

Áldás: Nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala. Ámen. (IKor 8,6)

Záró ének: 289: 1-4. 9-11: „Zeng nyelvem ékesen az én édes Jézusomnak...”